

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX0665FBY
prvotní identifikátor

STÁTNÍ TAJEMNÍK V MINISTERSTVU VNITRA

Ministerstvo vnitra

Nad Štolou 936/3

170 00 Praha 7

elektronická adresa podatelny: posta@mvcr.cz

ID datové schránky: krk34e3

Praha 21. ledna 2022

Č. j.: MV- 10093-3/SST-2022

Přílohy 2/el.

Účastník řízení

ROZHODNUTÍ

**o odmítnutí části žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb.,
o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů**

Ministerstvo vnitra jako povinný subjekt (dále jen „povinný subjekt“) podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodlo v souladu s § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím o žádosti pana [redacted]

(dále jen „žadatel“), ze dne

6. ledna 2022,

takto:

podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím a čl. 6 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (dále jen „GDPR“), se poskytnutí informací ohledně jmeného seznamu ředitelů odborů (vedoucích samostatných oddělení)

odmítá.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel dne 6. ledna 2022 žádost žadatele o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Vyřizováním výše uvedené žádosti byl pověřen státní tajemník v Ministerstvu vnitra, jako správní orgán dle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

V žádosti bylo uvedeno:

„Rád bych vás tímto ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, požádal o sdělení, v jaké výši a s jakým odůvodněním byly za měsíce leden až prosinec roku 2021 vypsány a vyplaceny (i odměny vypsané za prosinec 2021, ale vyplacené až v lednu 2022) mimořádné a cílové odměny všem náměstkům, státnímu tajemníkovi a ředitelům odborů/vedoucím oddělení na vašem resortu.

Informace mi, prosím, poskytněte jmenovitě pro každého pracovníka zvlášť podle jednotlivých měsíců, a specifikujte, za co byly přiznány. To vše ideálně ve strojově čitelném formátu (např. Excel tabulka).“

Dle článku 10 odst. 3 usnesení předsednictva České národní rady ze dne 16. prosince 1992 o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky. Ústavní zákon č. 2/1993 Sb. ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb. (dále jen „Listina“) má Každý právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.

Dle článku 17 odst. 1 Listiny se svoboda projevu a právo na informace zaručuje.

Dle článku 17 odst. 2 Listiny má každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice států.

Dle článku 17 odst. 4 Listiny lze svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.

Dle článku 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.

Dle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Dle § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt poskytne informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. Dle § 8a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt poskytne osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení.

Dle § 8b odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt poskytne základní osobní údaje o osobě, které poskytl veřejné prostředky.

Dle čl. 4 GDPR je osobním údajem veškerá informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě; identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby.

Dle čl. 6 odst. 1 GDPR je zpracování osobních údajů zákonné, pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu:

- a) subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů;
- b) zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů;
- c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje;
- d) zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby;
- e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce;
- f) zpracování je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem dítě.

Právo na informace a jejich šíření, jak lze dovodit i ze systematického zařazení v Listině, tedy jeho zakotvení v čl. 17 odst. 1 a 2 Listiny (obdobně čl. 10 Úmluvy na ochranu lidských práv), je odrazem jeho subsidiarity k právu na svobodu projevu, které má napomáhat realizovat a využívat. Právo na informace zakotvené v čl. 17 odst. 1 Listiny je právem na informace veřejně dostupné, přesněji řečeno na informace určené k tomu, aby byly veřejně dostupné. Právo na informace však nelze chápat jako absolutní – čl. 17 odst. 4 Listiny uvádí, že právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Článek 17 odst. 5 Listiny dále ve vztahu

ke státním orgánům a orgánům územní samosprávy stanoví, že tyto jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.

Obecně lze tedy konstatovat, že jakékoliv omezení realizace práva na informace, které vyplývá z čl. 17 odst. 5 Listiny a které je promítnuto do zákona o svobodném přístupu k informacím, má-li být ústavně konformní, musí být stanoveno zákonem (formální podmínka) a zároveň musí být „nezbytné“ (materiální podmínka). Formální podmínka je vymezena zákonem o svobodném přístupu k informacím, kde v § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím zákonodárce nejen vymezil povinnosti poskytovat informaci, ale současně toto ustanovení obsahuje negativní vymezení, tedy úpravu situací, na které se zákon o svobodném přístupu k informacím nevztahuje. Zároveň zákonodárce upravil v § 7 až 11 zákona o svobodném přístupu k informacím tzv. zákonné důvody pro vymezení (vyloučení) přístupu k informacím, zjednodušeně řečeno zákonných důvodů pro neposkytnutí informace ve spojení s požadavkem, aby každé omezení přístupu k informacím bylo učiněno správním rozhodnutím. Materiální podmínka je pak vtělena do § 12 zákona o svobodném přístupu k informacím v podobě příkazu restriktivní interpretace i aplikace zákonných důvodů pro omezení přístupu k informacím. Uvedené znamená povinnost poměřovat při uplatnění v zásadě jakéhokoli důvodu omezení přístupu k určité informaci na jedné straně povahu této informace a společenskou potřebu (veřejný zájem) na jejím zpřístupnění a na straně druhé důvod, pro který je nutné danou informaci chránit a vyjmout ji z poskytnutí. Jedná se o provedení tzv. testu proporcionality. V případě obligatorních důvodů neposkytnutí informace má materiální podmínka povahu především interpretačního korektivu v podobě restriktivního výkladu každého omezení, neboť úvahu o samotné nezbytnosti stanoveného zákonného omezení přístupu k informaci již v obecné rovině učinil zákonodárce tím, že daný důvod vymezil. Povinný subjekt však i při aplikaci obligatorních důvodů neposkytnutí informace posuzuje, zda veřejný zájem s ohledem na konkrétní požadované informace nepřevažuje nad zákonem stanoveným omezením.

Lze tedy shrnout, že právo občana žádat a obdržet informace o činnosti veřejné správy představuje žádoucí záruku zákonnosti ve veřejné správě a má přispívat k řádné činnosti veřejné správy. Zachování tohoto práva je pak zabezpečeno zákonem o svobodném přístupu k informacím. Toto právo nicméně není absolutní a naráží na ochranu práv a svobod druhých, proto ač je nepochybně právem každého občana žádat a obdržet informace garantované Listinou o činnosti státních orgánů a orgánů územní samosprávy a těmto orgánům je uložena povinnost přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti, nelze dovodit, že tato povinnost se bez dalšího vztahuje i na informace o jiných osobách, tj. že by se jednalo o povinnost poskytovat informace a osobní údaje zaměstnanců těchto orgánů státní správy a samosprávy. Z toho plyne, že na tyto zaměstnance není možné bez dalšího tyto povinnosti uložené Listinou vztahovat. K této otázce se vyjádřil Ústavní soud ČR ve svém nálezu IV. ÚS 1378/16 ze dne 17. října 2017 (dále jen „platový nálezn“) a konstatoval, že „je nepochybné, že při jakémkoliv zveřejnění osobních dat je třeba zvažovat i právo na ochranu soukromí dotčených osob, tomuto postupu nebrání ani § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím.“ a že „dle § 8a zákona o svobodném přístupu

k informacím je ústavně konformně vyložitelné a aplikovatelné tak, aby zajistilo spravedlivou rovnováhu mezi dodržováním základního práva na svobodu projevu, v jeho rámci pak na informace ve veřejném zájmu, na straně jedné, a dodržování práva na soukromí na straně druhé.“ Na závěr ÚS dodává, že „při střetu základních práv je nutné vycházet z principu, že všechny základní práva jsou rovnocenná. Orgány aplikující relevantní úpravu – tj. i osoby poskytující informace – musí v každém případě porovnat dotčená základní práva, a posoudit, zda mezi nimi byla dodržena spravedlivá rovnováha.“

Výše uvedené lze shrnout v tomto případě tak, že v případě poskytnutí požadované informace, tedy informace ve formátu jméno a příjmení náměstků (včetně státního tajemníka) a ředitelů odborů/vedoucích oddělení, výše vyplacených odměn za měsíce leden až prosinec 2021 a odůvodnění, za co byly přiznány, dojde ke střetu základního práva zaručujícího právo na informace (čl. 17 odst. 5 Listiny) a práva na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého života a před shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním osobních údajů (čl. 10 Listiny). Při střetu dvou základních práv je nezbytné vycházet z principu, že všechna základní práva jsou rovnocenná, a proto nelze než dotčená práva porovnat a posoudit, zda mezi nimi byla dodržena spravedlivá rovnováha. Jinými slovy je nezbytné dotčená práva podrobit testu proporcionality a v případě, že má být poskytnuta informace o platových poměrech individuálně určené osoby i modifikovanému testu proporcionality tak, jak je podrobně vymezen platovým nálezem a popsán níže.

Jednotlivé části informace, o jejichž poskytnutí žadatel žádá, jsou samy osobním údajem ve smyslu čl. 4 GDPR a totéž platí i pro jejich spojení, a tudíž je povinný subjekt povinen při posouzení zákonnosti jejich zpřístupnění neomezenému okruhu osob postupovat podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s čl. 4 GDPR. Ustanovení § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím stanoví, že informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. Předpisem, který upravuje ochranu osobních údajů, je GDPR, které, jak již bylo uvedeno výše, v čl. 4 uvádí legální definici osobního údaje a následně v čl. 6 vymezuje zákonný způsob nakládání s osobními údaji. Vzhledem k tomu, že v tomto případě nebyl udělen subjektem údajů souhlas se zpracováním osobních údajů pro tento účel a nebyly naplněny ani jiné podmínky zpracování osobních údajů podle čl. 6 GDPR, mohl by povinný subjekt tyto osobní údaje shromáždit, uspořádat a poskytnout je třetí osobě jen za předpokladu, že při poměrování základních lidských práv, do kterých může být jeho rozhodnutím zasaženo (tedy základního práva zaručujícího právo na informace a práva na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého života a před shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním osobních údajů), dospěje k závěru, že převažuje veřejný zájem na poskytnutí informace. Povinný subjekt je vždy povinen šetřit základní lidská práva a při užití testu proporcionality zvolit pouze nezbytný zásah do toho z poměřovaných základních lidských práv, jehož intenzita se jeví jako nižší. K této otázce se vyjádřil i Ústavní soud v platovém nálezu, ve kterém mimo jiné dospěl k těmto závěrům: „§ 8b zákona o svobodném přístupu k informacím nevylučuje, aby za veřejné prostředky byly považovány i finanční prostředky určené na výplatu odměn za práci povinného subjektu.“ Dále Ústavní soud konstatuje, že je

nepochybné, „že při jakémkoliv zveřejnění osobních dat je třeba zvažovat i právo na ochranu soukromí dotčených osob, tomuto postupu nebrání ani § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím.“ Ústavní soud dále došel k závěru, že ustanovení „§ 8a zákona o svobodném přístupu k informacím je ústavně konformně vyložitelné a aplikovatelné tak, aby zajistilo spravedlivou rovnováhu mezi dodržováním základního práva na svobodu projevu, v jeho rámci pak na informace ve veřejném zájmu, na straně jedné, a dodržování práva na soukromí na straně druhé.“ Na závěr Ústavní soud dodává, že „při střetu základních práv je nutné vycházet z principu, že všechny základní práva jsou rovnocenná. Orgány aplikující relevantní úpravu – tj. i osoby poskytující informace – musí v každém případě porovnat dotčená základní práva, a posoudit, zda mezi nimi byla dodržena spravedlivá rovnováha.“

Při posouzení žádosti zohlednil povinný subjekt výše uvedené závěry, kdy postupoval v podle § 8a a § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím v intencích platového nálezu a rozhodnutí Nejvyššího správního soud č. j. 2 As 88/2019-29 ze dne 27. května 2020 (dále jen „rozhodnutí NSS“).

V platovém nálezu Ústavní soud shledal oprávněným „proces“ hodnocení osoby žadatele – povinný subjekt je tedy oprávněn zjišťovat o žadateli informace nad rámec zákona o svobodném přístupu k informacím. Současně Ústavní soud dovodil, že povinný subjekt je oprávněn vzhledem k rozsahu možného zásahu do práva na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého života a před shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním osobních údajů posoudit účel žádosti. Platový nálezn a v něm zmíněná judikatura Evropského soudu pro lidská práva tak zohledňují právo na soukromí zaměstnanců povinného subjektu a přímo vynucují po povinném subjektu širší posouzení tak, aby bylo co nejvíce zamezeno zásahu do základních práv osob, jichž se právo na poskytnutí informace netýká. Informace o platech a odměnách vyžádané na základě § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím se tedy neposkytují plošně, ale při splnění všech podmínek uvedených v bodě 125 platového nálezu, tedy

- a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu;
- b) informace samotná se týká veřejného zájmu;
- c) žadatel o informaci plní úkoly či posílá dozor veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídačho psa“;
- d) informace existuje a je dostupná.

Po tomto posouzení a v souladu s rozhodnutím NSS dospěl povinný subjekt k závěru, že v části, kde je požadována informace ohledně odměn náměstků ministra vnitra a státního tajemníka ve formátu jméno a příjmení příslušného náměstka (státního tajemníka), výše vyplacených odměn za měsíce leden až prosinec roku 2021 a odůvodnění těchto odměn, jsou naplněny všechny předpoklady pro poskytnutí informace. Závěr o poskytnutí informace pak povinný subjekt vyvodil z upřesnění platového nálezu, tedy rozhodnutí NSS, ve kterém NSS konstatuje, že „deklarovaný veřejný zájem na poskytování informací dle § 8b informačního zákona je dán v případě všech příjemců veřejných prostředků. S ohledem na potřebu důsledného uplatňování principu proporcionality v každém jednotlivém případě,

kterou ve svém platovém nálezu zdůraznil Ústavní soud, však je nezbytné diferencovat míru osvědčení takového veřejného zájmu žadatelem o informace (tj. povinným subjektem požadované penzum argumentů ve prospěch existence veřejného zájmu) v případě různých, sdělením požadované informace dotčených, osob. Pro zjevnost existence veřejného zájmu na poskytnutí informace o vyplacených veřejných prostředcích je totiž klíčové, jaké postavení ve struktuře veřejné správy (a s tím související řídicí a organizační kompetence, odpovědnost a patřičné finanční ohodnocení) dotčená osoba má. V případě žádosti o poskytnutí informace o platových poměrech zcela „běžné“ úřední osoby bez jakýchkoli řídicích pravomocí (referenta obecního či krajského úřadu, ale i ústředního orgánu státní správy nebo jiných veřejných institucí) je nezbytné, aby žadatel v žádosti uvedl rozumné důvody, pro něž by měl právě v dané konkrétní situaci existovat veřejný zájem na vyhovění jeho žádosti. Po žadateli o informace však jako podmínku jejich sdělení nelze požadovat osvědčení veřejného zájmu způsobem, který je nepřiměřený (až diskvalifikační) vzhledem k možnostem běžného jednotlivce v prostředí moderního státu a společnosti získat si „předem“ dostatečně silný vhled do otázky, o níž se v souvislosti se svou žádostí zajímá; to by naopak bylo neproporcionální oslabení jeho práva na informace. Požadavek na „sílu důvodů“ existence veřejného zájmu na poskytnutí informace postupně klesá se zvyšujícím se postavením dotčených osob v rámci veřejné sféry, neboť čím větší kompetence (ať už v organizaci a metodickém vedení podřízených, v hospodaření s veřejnými prostředky či v čemkoli jiném) tato osoba má, tím přirozenější a zjevnější je bez konkrétního zdůvodnění veřejný zájem na její kontrole.“ Informaci v požadovaném formátu povinný subjekt poskytl v tabulce, jež je přílohou č. 1 tohoto rozhodnutím. Pro úplnost pak povinný subjekt doplňuje premisu NSS, dle které „v případě těch nejvyšších představitelů veřejné sféry je veřejný zájem na poskytnutí informací o jejich příjmech bez potřeby detailnějšího zkoumání přirozeně seznatelný.“

V souladu s výše uvedeným přistoupil povinný subjekt také k posouzení části žádosti týkající se poskytnutí informace ohledně odměn ředitelů odborů (vedoucích samostatných oddělení) ve formátu jméno a příjmení příslušného ředitele odboru (vedoucího oddělení), výše vyplacených odměn za měsíce leden až prosinec roku 2021 a odůvodnění těchto odměn. Tuto část žádosti posuzoval povinný subjekt samostatně v duchu zákonné úpravy, platového nálezu a rozhodnutí NSS.

Po posouzení této části žádosti modifikovaným testem proporcionality, tedy zhodnocením žádosti žadatele na základě kritérií platového nálezu, při současném přihlédnutí k rozhodnutí NSS dospěl povinný subjekt k závěru, že žadatel vzhledem k tomu, že je redaktorem Českého rozhlasu splňuje podmínku podle písm. c) platového nálezu, tedy plní roli tzv. „společenského hlídacího psa“.

Ohledně podmínky existence a dostupnosti informace, povinný subjekt konstatuje, že informace existuje, povinný subjekt jí disponuje a vztahují se k jeho působnosti, a proto považuje podmínku uvedenou pod písm. d) platového nálezu také za splněnou.

Pokud jde o vztah informace k veřejnému zájmu tedy, zda může poskytnutí informace přispět

k diskusi o věcech veřejného zájmu a zda se informace samotná týká veřejného zájmu (podmínky a) a b) platového nálezu), dospěl povinný subjekt k závěru, že k diskusi o věcech veřejného zájmu přispět může, avšak stejného účelu bude dosaženo i v případě poskytnutí informací o platech a odměnách ředitelů odborů (vedoucích samostatných oddělení) za měsíce leden až prosinec roku 2021 bez uvedení konkrétního jména příslušného ředitele odboru (vedoucího samostatného odboru).

Povinný subjekt tedy shrnuje, že se sice jedná o záležitost veřejného zájmu, informace existuje, v dané situaci má žadatel postavení společenského hlídače psa ve smyslu platového nálezu, není však splněna podmínka nezbytnosti dispozice s požadovanými údaji pro účely diskuze o věcech veřejného zájmu (tj. přiřazení konkrétní výše odměny ke konkrétnímu řediteli odboru/vedoucímu samostatného oddělení), přičemž povinný subjekt má za to, že pro naplnění účelu žádosti plně postačuje poskytnutí výše vyplacených odměn ředitelům odborů (vedoucím samostatných oddělení) za měsíce leden až prosinec roku 2021 v anonymizované podobě. Tato informace je poskytnuta v tabulce č. 2, která je přílohou tohoto rozhodnutí.

Dle rozhodnutí NSS, které konkretizuje platový nález, musí být vždy v každém konkrétním případě poměřováno výše uvedeným modifikovaným testem proporcionality, zda je na místě požadovanou informaci o příjemci veřejných prostředků sdělit. Dále nelze opomenout, že předmětem rozhodnutí NSS a současně i rozhodnutí NSS č. j. 11 A 125/2018 ze dne 7. března 2019 (které předcházelo rozhodnutí NSS a týkalo se stejných procesních stran), které je uvedeno v žádosti, byla žádost formulována jako žádost o poskytnutí informace pouze s uvedením pozice-sekce, tedy nikoliv konkrétního jména a příjmení.

S ohledem na výše uvedené povinný subjekt shrnuje, že při posouzení této části žádosti přistoupil prvotně k posouzení modifikovaným testem proporcionality dle platového nálezu a dospěl k závěru, že informaci může poskytnout, avšak s přihlédnutím k výše uvedeným ustanovením GDPR, kdy povinný subjekt nedisponuje souhlasem ke zpřístupnění osobních údajů třetí osobě, § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím a po nezbytném provedení testu základního testu proporcionality, tedy poměření míry zásahu do práva na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o osobě upraveného v čl. 10 odst. 3 LZPS, jako jednoho ze souboru práv jednotlivce na soukromí, a právem na informace a svobodu projevu garantovaného a čl. 17 LZPS zařazeného ve skupině politických práv a svobod (test proporcionality, který musí být proveden vždy, když může dojít k zásahu do základních lidských práv a svobod), dospěl k závěru, že není oprávněn poskytnout individuální osobní údaje dotčené osoby a k dosažení účelu, který je sledován podanou žádostí, postačuje poskytnutí informace ohledně odměn a jejich odůvodnění ředitelů odborů (vedoucích samostatných oddělení) pouze v anonymizované podobě.

V návaznosti na výše uvedené proto povinný subjekt rozhodl tak, že se žádost o poskytnutí informací v části, ve které je požadována informace o jméně a příjmení odměňovaných ředitelů odborů (vedoucích samostatných oddělení) odmítá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s § 152 správního řádu podat rozklad. Rozklad se podává ministrovi vnitra prostřednictvím státního tajemníka v Ministerstvu vnitra do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Otisk úředního razítka

RNDr. Josef Postránecký
státní tajemník v Ministerstvu vnitra